

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies duodecimus, decimus tertius et decimus quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1868

Prætermissi Et In Alios Dies Dilati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71232](#)

PRÆTERMISSI ET IN ALIOS DIES DILATI.

Sanctus Petrus martyr cognomento Abselamus seu Auselamus, Græce Ἀυστέλαμος, hodie cum elogio Magnis Græcorum Menœis excusis et Menologio Sirletiano exstat insertus; verum, anne hic a S. Petro Balsamo, qui hodie quoque a Ferrario in Catalogo generali memoratur perperamque Aulonæ in Macedonia ponitur, sit diversus, controvertitur. Diversum esse, Tillemontius Tom. V Monumentorum Ecclesiasticorum pag. 749 contendit, deque argumentis, quibus id facit, in Operis nostri Supplemento prouniendum, in sua in Usuardum ad tertiam Januarii diem observatione dixit Sollierius, etsi interim jam antea Bollandus, sequaces etiam Castellianum et Ruinartium nactus, alterum ab altero non distinguit statuissent ad jam dictam, qua in Opero nostro de S. Petro Balsamo tractarat, diem iii Januarii

B S. Gaudentii confessoris hodie meminit in Usuardo suo Grevenus, anno 1521. Colonia Agrippinæ excusus, idque pariter facit, addito etiam episcopi titulo, Strosuanum apud Sollerium Usuardi Auctarium. Grevenus hac ipsa die etiam celebrat S. Gaudentium Martyrem, Ariminensem episcopum; ut certe hunc, infra hic dandum, diversum faciat a Gaudentio, modo a se memorato. Ast quis hic? Haud alius, ut puto, quam Gaudentius confessor, in Florario nostro Ms. Novarizæ hodie annuntiatus; etsi autem hic episcopi titulo ibidem haud condecoretur, eum tamen vel idcirco, quad Novarizæ, ut dixi, signetur, nec Sanctus ullus alias nomine Gaudentius, quam quæ civitatis hujus fuit episcopus, ibidem colatur, esse puto eundem cum S. Gaudentio, Novariensi episcopo, in Opus nostrum jam illato ad diem sibi natalem, quo et Martyrologio Romano hodierno aliisque Fastis sacræ exstat inscriptus. xxii Januarii.

C S. Constantinus Perusinus in Etruria episcopus martyr, hodie in recentiori, quod penes nos exstat, Ms. una cum sociis septem memoratur; verum quinam hi fuerint, haud adjungitur, nec magna Ms. isti fides est habenda. Adi Opus nostrum ad diem, quo in hoc locum inter Sanctos soli Constantio, omissis, quibusque passus sit, Sociis, concessimus, xxix Januarii.

S. Theophilus Vice-dominus seu acnomen Adamæ in Cilicia ecclesiaz hodie recurrunt in Ms. Cartusiaz Bruxellensis ad Usuardum Additionibus; verum is Sanctus, qui et Poenitentis nomine distingui solet, in Opus nostrum jam illatus est ad diem, quo ab ecclesia colitur ac pluribus Fastis sacræ exstat inscriptus. iv Februarii.

SS. Ursmari, Ermini, Theodulphi, Amolwini, Abelis, Ulgisi, Hidulphi, et Amalbergæ translatione hodie signatur in Ms. Cartusia Bruxel-

lensis ad Usuardum Additionibus; verum Sancti isti omnes in Opero nostro locum jam obtinuere sequentibus his diebus, nimisrū:

Ulgisus	iv Februarii,
Amolvinus	vii Februarii,
Ursmarus	xviii Aprilis,
Erminus	xxv Aprilis,
Hidulphus	xxiii Junii,
Theodulphus	xxv Junii,
Amalberga	x Julii,
Abel	v Augusti.

S. Silvanus martyr hodie in Menœis excusis, in Menologio Sirletiano et apud Maximum Marguini, Cytherorum episcopum, recurrunt; verum de Sancto isthac Gasenzi episcopo martyre actum apud nos jam est ad diem, quo cum pluribus aliis Martyribus Martyrologio Basiliano ac ipsimet Romano hodierno exstat inscriptus. iv Maii.

S. Calepodii martyris Romæ hodie mentionem facit Floriarium nostrum Ms.; ast, si Calepodium, apud nos ad xiii Aprilis diem e Martyrologio Tamlaetensi via notum ac Romæ forsan passum exceperis, haud alium Romenum nominis hujus martyrem novimus, quam Calepodium Romæ presbyterum Martyrem, qui prima Maii die in Usuardinis apud Sollerium Auctariis et a Canisio memoratus, Operi nostro jam insertus est ad diem, quo in pluribus aliis Fastis sacræ ac in ipsomet Martyrologio Romano hodierno Romæ una cum non paucis aliis, martyrio ibidem coronatis, annuntiatur. x Maii.

S. Felix et Blanda martyres hodie annuntiantur in Ms. Cartusiaz Bruxellensis ad Usuardum Additionibus. Alii haud dubie non sunt, quam nominis hujus conjuges, qui in S. Callisti Papæ, infra hac die dandi, Actis narrantur martyrio affecti; verum de hisce aliisque, quos habuere in martyrio Socios, actum apud nos jam est ad diem quo in Martyrologio Romano hodierno aliisque Fastis sacræ recensentur, x Maii.

SS. Donati et Rogatiiani martyrum hodie meminit Floriarium nostrum Ms. De his in Opero nostro actum jam est ad diem, quo quatuor Martyrologio Hieronymiani apographis, pluribusque aliis Fastis sacræ ac ipsimet Martyrologio Romano hodierno sunt inscripti. xxiv Maii.

S. Fortunatus, veluti episcopus et confessor, Treviris hodie una cum S. Rustico, episcopo et confessore, in Florario nostro Ms. signatur. Cum episcopus, nomine Fortunatus, nullus omnino præter Amalarium Fortunatum, et Fortunatum alium, quem et Mauritium inter annos 240 et 250 sedisse volunt in episcoporum Trevirensium Catalogis inveniatur, oportet, ut de illorum alterutro ibidem agatur; verum vide quæ de ambobus in

- A in Opere nostro in Prætermisis dicta jam sunt ad diem, quo eorumdem posterior in Usuardinis apud Sollerium Auctariis, itemque in anni 1645 ecclesiaz Trevirensis Kalendario et Lectionario resertur, x Junii.
 SS. Nazarius, Gervasius, Protasius et Celsus martyres hodie in Ephemeridibus Græco-Moscis, in Typico S. Sabæ, in Græcorum Menologio Basiliano, et in magnis Menæis excusis, itemque in Menologio, lingua Græcorum modernorum vernacula per Margunium conscripto, et in Kalendario Slavo-Russico, in Linguam Latinam a Sparwenfeldio nobis converso, signantur; verum de SS. Gervasio et Protasio apud nos cum Martyrologio Romano hodierno actum jam est ad xix Junii; de Nazario vero et Celso ad xxviii Julii.
 S. Speciosa Virginis memoria hodie occurrit in Florario nostro Ms. Cum Virgo hec martyris titulus hic haud officiatus martyrum adeo haud existit videatur, a duabus nominis ejusdem Sanctis mulieribus: quarum altera, ut martyr, cum pluribus aliis martyribus ea officiorum tabella, decessoribus nostris in S. Antonii in Gallia archicœnobio suppeditata, xiii Martii; altera vero ex Hieronymianis apographis, martyres fere dumtaxat recensere solitis, ad xi Julii diem in Opus nostrum exstat illata, verosimiliter est diversa; verum an a S. Speciosa, S. Epiphanii Ticinensis episcopi sorore, quæ non ut martyr, sed ut Virgo tantummodo Papix in Insubria colitur, pariter est diversa? Quod si ita habeat, aliunde nobis tam parum est nota, ut locum ei in Opere nostro concedere sola Florarii nostri auctoritate fulti non audeamus; quod si vero contra cum dicta Sancta Virgine Papiensi, a qua S. Speciosa Virginem, sub duplice secundæ Classis ritu Mantua xi Julii die ut asseritur, coli solitam, distinctum haud esse, suspicati ad hanc in Prætermisis decessores nostri fuere, una eademque forsitan sit, censenda est in Opere nostro jam data ad diem, quo in id illa exstat illata, xviii Junii.
 S. Wilibaldus episcopus hodie recolitur in MSS. Cartusiæ Bruxellensis ad Usuardum Additionibus. Designari puto Willibaldum, Eystadiensem in Germania episcopum, de quo in Opere nostro actum jam est ad diem vii Julii.
- In Jotrensi monasterio translatio Sanctorum Virginum Teuchildis et Aquilbertæ, illius parthenonis abbatissarum hodie habet in Martyrologio suo Gallicano Saussayus et ex hoc in Gynæco Arturus; verum de posteriori e duabus hisce Sanctis abbatissis, quæ ab aliis, et quidem, ut appareat, melius, Aguilberta seu Agilberta nuncupatur, actum apud nos jam est ad diem xi Augusti; de priori vero ad diem x Octobris.
- S. Justi episcopi, qui, episcopatu relicto, in Ægypti eremum secessit, ibidem sanctissime vixit, ac post obitum translatus fuit in Gallias, translatio in Lucensi et Corbeiensi apud Florentinum Hieronymianis apographis, uti et in Rhabani et Notkeri Martyrologiis; transitus vero in Eremo in variis apud Sollerium Usuardinis Auctariis, in ipsomet Adoniano Martyrologio ac in Florario nostro Ms. hodie signatur; astanne hisce, quæ Justum tunc obiisse, an contra illis, quæ eum tunc translatum fuisse in Gallias, ita indicant, standum potius sit, statues ex iis, quæ de sancto isto Lugdunensi antistite, in nonnullis præterea aliis Fastis sacris absque ulla etiam seu obitus seu translationis mentione hodie memorato, disserimus ad diem, quo in Martyrologium Romanum hodiernum indeque in Opus nostrum est illatus, ii Septembris.
- Depositio Placellæ Augustæ uxoris Theodosii Magni hodie memoratur a Ferrario in generali Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo, eademque Augusta seu imperatrix, quæ melius, ut appareat, Placilla aut Flaccilla ab aliis dicitur, a Canisio et Molano, apud quos pariter hodie occurrit, celebratur etiam veluti beatæ memorie; verum cultu caret, uti nemo non statut ex iis, quæ in medium jam adduximus in Prætermisis ad diem, quo ejus in magnis Græcorum Menæis excusis mentio est, xvi Septembris.
- S. Privatus miles hodie cum S. Callisto Papa infra hic dando in Martyrologio Romano parvo seu veteri annuntiatur; verum de Sancto isto milite jam eginus eumque haud recte, quod S. Callisto Pontifici hodie Sanctus, nomine Saturus, in duabus apud Florentinum Hieronymianis apographis adjungatur, existimari binomium, insinuavimus ad diem, quo Martyrologio Romano hodierno exstat inscriptus, xxviii Septembris.
- S. Korulla, Korilla, Kortyla, Cortyla aut Cortylas. Ita hodie de Scotorum Pietate Camerarius, Wionum lib. 2 Ligni Vitæ primo loco citans, sicutque prodens, sese loqui de nominis hujus Verdensi episcopo, per istum ibidem cap. 55, num. 6 memorato, qui a Crantzio lib. I Metropol. cap. 29 non Kortila, sed, contra ac in episcoporum Verdensium Catalogo, ad ipsiusmet jam dicti operis Crantziani calcem adjecto, fit, Rortila ex antiqui forsan ab eo adhibiti, in quo littera initialis K nominis Kortila quod superiores ejus partes pene jungerentur seu coirent, pro littera R accipi facile posset, codicis Ms. vitio seu defectu nuncupatur, sextusque ordine ecclesiæ Verdensis exstissee episcopus traditur; verum hic, quem ad xxviii Martii, quo a Dempstro in Menologio Scoto et a Ferrario in Generali Sanctorum Catalogo recensetur, iterumque deinde ad xxviii Aprilis diem, quo in Martyrologio Anglicano, itemque quod mirum videri potest, a Ferrario iterum et Camerario veluti episcopus martyr celebratur, nomineque nonnihil immutato, Cortillus vocatur, decessores nostri inter Prætermisis jam retulere, cultu ecclesiastico, uti apud hosce ad xxx Aprilis, aliqua adhuc ibidem, ut sece facturu ad xxviii in Prætermisis promiserant, de Kortyla in S. Suiberto num. 7 dicentes, videre fas est, gaudere haud videretur; quam ob rem dare ei locum inter Santos in Opere nostro nondum hic possumus, id nihilominus in hujus Supplemento, si interea de Kortylæ in pluribus Verdensium episcoporum Catalogis Sancti titulo affecti, cultu publico satis constiterit, postea facturi, uti in Prætermisis jam indicavimus ad diem, quo Kortylæ Verdensis episcopi eleva-

D

E

F

tio

- A *tio a Dempstro in Menologio Scotico et apud Ferrarium in Catalogi Generalis Annotatio signatur* xix Septembris. *Deposito Paulini episcopi in Cantia, interputatione inter duas harum vocum ultimas et antepenultimam perperam interjecta, hodie memoratur in Epternacensi apud Florentinum Hieronymiano apographo. Ibi haud dubie sermo est de S. Paulino, qui post Eduini, Nordhumbriæ regis, ad fidem a se adducti, mortem in Cantium, seu, ut a Beda scribitur, in Cantiam, unde in Northumbriam venerat, reversus, annis aliquot post mortuus ibidem est a Roffæ sepultus; verum de Sancto isto Eboracensi archiepiscopo actum apud nos jam est ad diem, quo in Martyrologio Romano hodierno pluribusque aliis Fastis sacris celebratur,* x Octobris, S. Venancii abbatis et confessoris depositio Turonis hodie annuntiatur in Bruxellensi apud Sollerium Usuardino Auctario; verum de Sancto isto actum apud nos jam est ad diem, quo ipsius metu Martyrologio Romano ac pluribus aliis Fastis sacris exstat inscriptus, *xiii Octobris.*
- B *S. Leonardi confessoris hodie in Trevirensi sancti Maximi, quod penes nos exstat, Martyrologio mentio habetur; verum quis Leonardus hic confessor? Nominis hujus Sanctus, qui hic designari queat, non alias quam vel Lemovicensis vel Venedoperensis seu Corbiniacensis, quorum alterum ab altero certo esse diversum, in Notitiis Ms., apud nos in diem sequentem sepositis, probatum invenio, mihi occurrit; duorum autem Sanctorum istorum homonymorum prior Martyrologio Romano hodierno aliisque Fastis sacris ad vi tantummodo Novembribus diem repperitur insertus; quare non hunc, sed Leonardum Vendoperensem seu Corbiniacensem, xv Octobris die in Fastis sacris non parcius memoratum, a laudati Martyrologii compilatore designatum opinor; ut enim, quemadmodum mox vidimus, S. Severum episcopum confessorem, ita etiam posteriorem hunc Leonardum hoc transtulerit a iam dicto die, quo et colitur et Fastis sacris inscriptus in Opere nostro nostro dandus erit,* xv Octobris, S. Severi episcopi memoria hodie etiam in mox dicto Trevirensi S. Maximini Martyrologio Ms. hodie recolitur. *Designatur, ni fallor, S. Severus, Trevirensis episcopus confessio eo, ut puto, translatus a die, quo Treviris colitur pluribusque Fastis sacris ac ipsimet Martyrologio Romano hodierno inscriptus, in Opere nostro poscat locum,* xv Octobris.
- C *S. Eliphium Tulli in Gallia hodie in Generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo signat Ferrarius, nec Martrem vocare contentus, episcopi etiam titulo condecorat, rectene autem, an secus, dispici poterit ad diem, ad quam jam illum, quod tunc passus feratur, ac porro, pluribus aliis Fastis sacris ipsique etiam Martyrologio Romano hodierno inscriptus, colatur, a die Junii 21, iterumque deinde ad Octobris undecima remisimus,* xvi Octobris. *Romæ sanctæ Triphoniæ Viduæ habet hodie in Generali suo Catalogo Ferrarius; in Annotatio-*
- D *ne autem, quam deinde in Annuntiationem hanc suppediat, docet, esse ex Romanis ecclesiæ S. Silvestri, ubi, ut ait, colitur corporeque quiescit, tabulis depromptam; verum S. Triphonia seu Tryphonia, ad xviii mensis hujus diem Martyrologio Romano hodierno inscripta, quæ, ut fertur, Decii Cæsaris uxor fuit, non prius fuit, quam cum hic obiisset, ad fidem conversa ac e vivis sublata; quare hæc non secus ac homonyma, a Ferrario hodie memorata, exstitit vidua, cumque corpus ejus Romæ, ut Pancirolus in Sacrarum Urbis reliquiarum Indice docet, in S. Silvestri ecclesia partim servetur, sit ne hæc a Triphonia hodierna Ferraria diversa, quam maxime dubito. Hanc porro dubitationem ipsomet Ferrarius, ut ipso Triphonia quidem Decii uxor, at non itidem Triphoniae suæ hodiernæ, locum in Sanctorum Italiz Catalogo concedens, non parum adhuc auget. Hinc de posteriori hac Triphonia, veluti a priori certo distincta in Opere nostro hodie tractare non audemus, id tamen, si quid interea lucis, qua alteram ab altera indubie esse diversam cernamus, affulserit, postea facturi ad diem, quo, ut jam dixi, Triphonia seu Triphonia Decii uxor Martyrologio Romano exstat inscripta, locumque proinde in Opere nostro est obtentura,* xviii Octobris.
- E *S. Eusterius Salernitanus episcopus, ab ecclesia Salernitana, uti ex propriis hujus festivitatibus Officiis disco, hodie colitur. De sancto isto Salernitano episcopo agendum nobis pro instituto nostro est ad diem, quo in Martyrologio Romano hodierno celebratur,* xix Octobris.
- F *S. Viatoris mentio hodie in Centulensi apud Sollerium Usuardino Auctario; occurrit nos de Sancto isthac Beati Justi Lugdunensis episcopi ministro et comite cum Martyrologio Romano hodierno agemus ad diem* *xxi Octobris.*
- G *S. Noyburgis Virginis Coloniensis hodie in Generali suo Catalogo meminit Ferrarius; meminit et in Gynæco sacro Arturus, itemque in sacris ac piis Agrippinensis Fastis Geleni; verum de sancta isthac Coloniensi Virgine, quæ ab alius Notburga aut paulo etiam alter nuncupatur, agemus ad diem, quo pluribus aliis Fastis sacris exstat inscripta ac præcipue, uti apparet, colitur,* xxxi Octobris.
- H *Alanus, natione Flander, Sancti Bernardi discipulus, primus Ripatori abbas et postmodum Altissiodorensis episcopus hodie velut vir doctrina et sanctitate celeberrimus in Menologio Cisterciensi a Chrysostomo Henrquez et in sacri Ordinis Cisterciensis Sanctorum, Beatorum ac illustrum Virorum serie a Chalemoto celebratur. Celebratur et ab aliis hagiologis ac nominatum in Fastis Belgicis et Burgundicis a Miræ, qui eum, cum episcopatu Autissiodorensi, quem tredecim annis gesserat, sese abdicasset, reliquum Vitæ in Clara-valle piissime transegisse ac ibidem anno 1181 pridie Idus Octobris obiisse, adiungit. Bollandus noster ad xxx Januarii diem occasione Alani alterius, quem ibidem inter Prætermisos refert, de Alan, Ripatori abate ac dein episcopo, loquens, sese etiam, anne hic San-*

ctis

A *ctis vel Beatis legitime sit adscriptus, compertum non habere affirmat; cum autem id nobis non tantum incompertum pariter sit, verum etiam nihil plane, unde vel utcumque Alani abbatis ac deinde episcopi cultus publicus probari queat, inveniamus, nos illi, etsi etiam Beati titulo, a quo melius ut puto, Sammarthani fratres in Episcoporum Autissiodorenum serie abstinent, per Henriqueum et Bucelinum condecorato locum inter Sanctos in Opero nostro dare haud possumus.*

Antonius Chauli in India Orientali,

Nicolaus Uganius Florientis,

Joannes Navarretus Pontis - Veteris in territorio Compostellano,

Franciscus Simonis Blailla in territorio Arvernensi,

Clara Palvia Virgo Votaterrae in Hetruria

verum horum omnium primum, qui Martyris etiam appellatione ab hagiologo isto distinguitur, haberi haudquaquam posse pro veri nominis Martyre, nemo non fatebitur, qui, quæ in suis de eo Annotatis ipsem Arturus afferit simulque, quæ Benedictus XIV de Servorum Dei Beatificatione et Beatorum Canonizatione lib. III, cap. XVIII docet, considerarit; quod autem ad reliquias quatuor spectat, hi non magis cultu ecclesiastico gaudent, quam jam ante hos memoratus Antonius, aliique plures, in Menologio Franciscano hodie pariter, sed recte absque dicto titulo, relati ab Huebero, ad quem brevitatis causa studiosum lectorum, noscere etiam horum omnium nomina cūpidum, remittimus.

Brocanus hodie notatur in quibusdam Hibernorum seu Scotorum Kalendaris. Notatur et in præcipiis Hiberniz Sanctorum Catalogo, per Henricum Fitz-Simon recognito antiquo ac anno 1619 typis vulgato, in quo, nomine paululum immutato, Brokanus appellatur. Verum sive hic

sit Broganus in Opero nostro ad xix Septembri diem inter Prætermisos relatus, sive, qui abs hoc diversus forsitan est, Brocanus seu Brochanus, in Opero nostro pariter, sed ad viii Juli diem, inter Prætermisos jam relatus, sive demum, qui et abs illo distinguatur, nominis ejusdem vel fere ejusdem tertius, Kalandaria Catalogusque, quibus, ut jam indicavi, hodie exstat inscriptus, multo etiam plures ut sanctos, quam que revera in Ecclesia colantur, recensent, solaque proinde auctoritate sua efficere non possunt, ut Brocanus hodie in Opero nostro inter Sanctos adipiscatur locum.

Burcardus, nominis hujus secundus S. Galli abbas, hodie in Menologio Benedictino refertur a Bucelino, a quo tamen tantummodo appellatur Venarabilis, sicut cultu ecclesiastico non gaudere indicatur.

S. Burchardum episcopum Britannum Ferrarius in Generali suo Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo hodie Parmæ ex ec-

clesie Parmensis tabulis annuntiat; verum is, ut ipsem hagiology in Annotatis, annuntiacioni isti subjectis, docet, alius non est, quam, qui hic infra dabitur, S. Burchardus, Herbipolensis episcopus, dictis tabulis inscriptus, quod corpus ejus Parmæ asservetur, nec in iisdem alia de causa, quam quod in regione, Britanniæ nomine distincta, natus sit, episcopus Britannus, nuncupatus.

Dioscorus et Filias hodie recensentur in Aethiopum apud Jobum Ludolphum Kalendario; ast horum prior, uti hic Scriptor ait, alius non est, quam notissimus nominis istius patriarcha Alexandrinus, qui spreto Chalcedonensi consilio, factus est schismaticus ac idcirco abs Habessinis honoratur ut Sanctus; posterior vero nobis plane est ignotus: ut neuter certe Operi nostro sit inserendum.

Ecclesiae S. Martini Tornacensis Dedicatio, anno MCXXXII a Simeone Tornacensi ac Noviomensi episcopo facta in Ms. S. Martini Tornacensis, quod sub Beda nomine venit, quodque penes non exstat, Martyrologio hodie signatur.

Elisabetham Arenestiam, Herentalensis canonici, quod Hortus conclusus nuncupatur, praefectam, hodie in Premonstratensis Ordinis Sanctorum Natalibus recensent Chrysostomus Van der Sterre et in Gynæco Arturus; verum, etsi eam Beatæ etiam titulo condecorarent, publico tamen, de quo et ipsimet silent, cultu caret.

Eutropius Andegavensis ecclesie episcopus, hodie veluti Confessor et Sanctus, in Florario nostro Ms. et in Ms. Cartusie Bruxellensis ad Usuardum Additionibus memoratur; verum, etsi in beati Mauri abbatis per Faustum Vita Sanctissimum etiam, ut Galliz Christianæ Tom. II pag. 114 Sammarthani aiunt, appelletur, abs hisce tamen vel Beati vel Sancti titulo haud condecoratur, nec inter Andegavensis ecclesie episcopos, quos hæc veluti Sanctos veneratur, in Andegavensi, quod præ oculis, habeo quodque anno 1624 notatur excusum, Breviario comparet.

Guilielmus rex Angliae hodie annuntiatur in Martyrologii Gallicani Supplemento a Saussaye et in Generali Sanctorum, qui in Martyrologio Romanus non sunt, Catalogo a Ferrario, a quo etiam in Annotatis, annuntiacioni subjectis, anno 1066 obiisse asseritur; verum nominis hujus Angliae regem, qui anno isthoc obierit, non novimus, cultuque ecclesiastico carere a duobus illis hagiologis hodie annuntiatum, est certum.

Hilgeri Dominicanorum Prioris, filii comitis de Honstein, hodie meminit in sacris et pis Agripinensis Fastis Gelenius. Hic, qui ab aliis Hilgerus aut etiam Hildegerus nuncupatur, in cathedrali Magdeburgensi ecclesia, cum foret adhuc admodum juvenis, creatus canonicus ac haud diu post ecclesiam Goslariensis præpositus, Parisios studiorum causa concessit, cumque ibi, sanctiori concepto proposito, Dominicanorum ordinem esset ingressus, in Thuringiam patriam suam anno 1219 est missus, cumque ibi Ordinis sui conventuum recens, eo potissimum agente, exstructorum, Erfordiensis primum ac deinde Isenacensis

A nacensis, Prior esset effectus, utrumque summa cum laude annorum aliquot spatio rexit, vltæque sanctitate interea factus illustris, Francofurti tandem, quo sese cum Henrico, Thuringiae Landgravio, cui a sacris confessionibus erat, contulerat, vitam hanc mortalem cum immortali anno 1243 quarta decima Octobris die commutavit; indeque Isenacum delatus, ibidem sub Patrum Dominicanorum ecclesiæ choro in B. Mariz Virginis sacello est sepultus. Ita e veteri Ms. Trajectensi extracta ac a P. Joanne Gamansio seculo proxime elapo Antverpiam missa, cuius hac compendio modo exhibita capita præcipua, Hildegeri Vita; et si autem hanc decessores nostri, dum Helgerum seu Hildegerum ad viii, quo a Greveno memoratur, Augusti diem inter Prætermisso retulere, præ oculis habuisse haud videantur, hicque de loco, quo sit sepultus, haud sat recte ibidem fuerint locuti, incompertum tamen esse ejus cultum, merito asservare; nihil enim usquam, unde huic vel esse vel fuisse umquam locum, probes, occurrit; imo contra est, unde concludas oppositum. Gelenius enim Venerabilem dumtaxat vocat Hilgerum, ejusque annuntiationem, et si Sanctis, cultu gaudentibus, rosam ad marginem soleat apponere, signo hujusmodi haud distinguit.

B S. Ilherum Brugis ad S. Donatianum quiescere, hodie in Appendix, S. Donatiani episcopi Remensis annuntiationi subjecta, in Natalibus Sanctorum Belgij et translationis Sancti hujus apud Surium historia, in qua S. Ilheri apud Brugenses loculi mentio fit, Molanus aut, si mavis, Petrus Lowius affirmit, mox addens, Sancti hujus, Brugas altiunde, ut apparet, advecti, diem natalem ignorari, seque plura scisitatum et canonice Brugensibus dumtaxat didicisse, reliquias illius una cum reliquiis S. Maximi episcopi (Basilii antea in Sanctorum Belgij indiculum per errorem irrepererat) contineri in una eademque capsa, in cuius superiori parte episcopi duo cum subscriptis nominibus, S. Maximus, S. Ilherus, cernuntur exsculpti; verum cum plures sancti episcopi, quibus Maximi nomen fuit, extiterint, quisnam sit is sanctus Maximus episcopus, cuius reliquie Brugis cum S. Ilheri reliquiis asservari creduntur, edicendo non sumus; quod autem ad S. Ilherum spectat, in Gallia Christiana aucta inter ecclesiæ Mimatensis episcopos loco decimo a Dionysio Sammarthano recensetur S. Ilerus, colli ab ea, uti apud nos ad vi Octobris diem in S. Enimia num. 20 videre licet, ecclesiastico ritus duplicitis Officio quotannis die prima Decembris solitus, nec alius Sanctus nominis illius episcopus mihi est notus; verum (vide apud nos in eadem Enimia num. 28 dicta) dubitari potest, an is non sit S. Hilarius, antiquior Mimatensis ecclesiæ episcopus, concilio Arvernensi, anno 535 celebrato, apud Labbeum Tom. IV conciliorum col. 1805 subscriptus, qui cum Gallice vocetur S. Hilaire, fuerit forsitan etiam, appellatione abs hoc nomine, quod a Gallis fere, ac si S. Hilere aut S. Hiler seu Iler, scriberetur pronuntiari sollet, deducta, Latine nuncupatus Ilerus seu Ilherus; jam vero, cum plures extiterint, quibus Hilarii nomen fuit, sanctitate illustres episcopi, potueritque genuinum horum omnium nomen ratione jam exposita in Ileri seu Ilheri nomen similiter mutari, cuiusnam Sancti, Brugas adiecti, sint, quæ ibidem cum S. Maximi reliquiis in una eademque capsa asservantur, sacre S. Ilheri reliquie, edicendo pariter non sumus.

C Joannes trigesimus secundus, altis 33, abbas Cisterciensis et Bernardus infirmarius hodie referuntur in sacri Ordinis Cisterciensis Kalendario, anno 1617 Divione typis excuso; referuntur autem, præmissa tamen semper Alani mox hic memorati annuntiatione, etiam alibi, posterior quidem, addito etiam Beati titulo, in Sanctorum ac Beatorum Cisterciensium serie a Chalemoto, prior vero in Menologio Benedictino a Bucelino et in Menologio Cisterciensi ab Henriquezio, qui ibidem præterea Gaufredum, Sorensem in Sardinia et monacho Cisterciensi episcopum, verosimillime, imo indubie, a Gaufrido, sedis hujus episcopo, de quo nos ad diem præcedentem in Prætermisso, non diversum ac Claram, Bello-prætensis in Belgio parthenonis abbatissam, ab Arturo in Gynæco et a Bucelino in Menologio Benedictino hodie etiam relatam, recensent; verum nihil omnino, unde vel unius ex his modo memoratis cultus legitimus solidè probari queat, adducunt. Antiquum quidem Cisterciï Missale, in quo Joannis, abbatis Cisterciensis se memorati, nomen fuerit signatum, Henriquezius in suis de Joanne isthoc observationibus laudat; ast an fuerit, necne de eodem Joanne Missa in Missali isto præscripta, haud edicit. Et vero id ne Collectam quidem de Joanne fuisse complexum, omnique hunc carere cultu ecclesiastico publico ac legitimo, persuasum mihi vel idcirco habeo, quod Manriqueus in Cisterciensium, quam Ordinis sui Annalium Tom. I a pag. 471 suppeditat, abbatum serie nulli ex his, quibus Joannis nomen fuit, vel Beati vel Sancti titulum adjungat, contra ac semper facere solet, dum ibidem recenset Cisterciensis nominis alterius abbates, qui vel pro Sanctis aut Beatis habentur, vel etiam ut tales coluntur. Joannes Vendivilius, Tornacensis episcopus, cuius post vitam piissime actam e vivis anno 1592 sublati corpus biennio post plane integrum et incorruptum fuit repertum, hodie in Auctaria ad Natales Sanctorum Belgij signatur; verum Sanctis nondum legitimate est adscriptus, nec, ut reor, brevi adscribetur.

D Maximus hodie sanctis Martyribus Cordubensis Lupo et Aurelix, infra hic dandis, in Corbeiensi apud Florentium et Dacherium Hieronymiano apographo adjungitur; verum ab omnibus aliis Hieronymianis apographis abest, nec aliunde est notus.

E Nicolaus Monachus hodie cum Sancti titulo Ephemeridibus Græco-Moscis, Operis nostri Tom. I Maii præfixis, exstat inscriptus; verum in Ms., in quo hodie etiam memoratur, Ruthenorum Synaxario, nobiscum per P. Georgium David communicato, Venerabilis dumtaxat nuncupatur, nec quidquam, unde vel gaudere vel gavisus unquam fuisse

A fuisse cultu ecclesiastico probetur, Kulczynskius, a quo in ecclesia Ruthenicæ, cum Sede apostolica Romana semper unitæ, Specimine hodie pariter recolitur, in medium ibidem adducit, etsi interim post prolixum ac plane insigne elogium, e Patrum Criptensium Vitis acceptum, quo Nicolaum exornat factumque e principe Czernihoviensi monachum post vitam sanctissima actam anno 1136 quarta decima Octobris die obisse docet, mox etiam, fuisse eum ob eximiam sanctitatem vulgo nuncupatum Suatoszam, id est Sanctum, adjungat.

Osatus hodie cum Sancti et Martyris titulo memoratur in Ruthenorum, quod apud Possevinum Tom. II Apparatus sacri a pag. 374 extat, Kalendario; verum is in aliis seu Ruthenorum seu Latinorum aut etiam Græcorum Fastis sacris nusquam comparet, nec aliunde nobis est notus.

Philippus cognomento nobilis, marchio Namurcensis, qui post edita insignis penitentia indicia anno 1213 Namurci obiit, miraculique post obitum claruit, hodie a Rayssio in Auctario ad Natales Sanctorum Belgii memoratur; verum, etsi et in hoc et in Sanctorum Sanctarunque Namurcensis comitatus Epitome, anno 1619 Leodii excusa, in qua pariter locum obtinet, Beati etiam titulo condecoretur, cultu tamen ecclesiastico vel gaudere vel gavisus umquam fuisse nullo ex capite videtur.

Placentiae dedicatio majoris ecclesiæ hodie in Generali Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo memoratur a Ferrario.

Rothadus seu Rothardus, atiis Rolandus, seu Rortradus Cameracensis episcopus hac die, qua obisse a nonnullis creditur, a Castellano in Martyrologio Universali cum Beati titulo annuntiatur, ac e die praecedenti, qua, quod tunc mortuus ab aliis putetur, a Saussayo memoratur, huc a nobis fuit remissus, Operi nostro modo inserendum, si publicus ejus cultus sufficienter interea fuisse probatus; ast id jam fuisse a quoquam præstitum, haud inventio. Rothadum quidem Magdeburgi, ubi corpus ejus, eo et Cameracensi S.

C Autherti ecclesia, in qua aliquamdiu jacuerat, delatum, quiescit, gavisum fuisse cultu, Castellanus laudatus affirmat; verum velimus, ut probæ fidei testimonio seu documento suum hanc assertionem dedisset probatam. Etsi enim is martyrologus pro diligentissimo juxta ac perspicacissimo rerum ad Sanctos spectantium indagatore haberi merito queat, tanti tamen apud nos non est, ut sola sua auctoritate nobis certum atque indubitatum reddere queat, quem asserit, antiquum Rothadi apud Magdeburgenses cultum; quare cum hactenus nec altunde de hoc nobis satis constet, Rothado sane, etsi interim Sancti etiam titulo non tantum a Saussayo, sed et a Galliæ Christianæ tum antiquæ, tum novæ seu auctæ scriptoribus in episopis Cameracensis afficiatur, locum dare hic inter Sanctos nondum possumus, id tamen facturi in Operis Supplemento, si tum demum nobis de cultu publico ac legitimo, quo seu Magdeburgi seu alibi vel gaudeat vel aliquando fuerit gavisus, satis constituerit.

S. Vitalis confessoris hodie meminit Grevenus. Dubitandum non apparet, quin is unus idemque sit cum Sancto homonymo, quem ad XVI mensis hujus diem Usuardina inter Auctaria Sollerius recenset, quemque, non secus ac hic, ibidem famem nobis plane ignotum.

S. Winoci translatio hodie memoratur in MSS. Cartusia Bruxellensis ad Usuardum Additionibus; verum de Sancto isthac abbate, de cuius translatione ibidem sermo, agemus ad diem, quo in Fastis sacris non paucis ac in ipsomet Martyrologio Romano hodierno recolitur vi Novembbris.

Eustratius presbyter Leontinius seu apud Leontinos ab Octavio Cajetano in Martyrologio Siculo, a Ferrario in Generali Sanctorum Catalogo, a Carrera in Pantheon Siculo et a Conversano in Atherea Leontinorum Gloria hodie refertur; verum, etsi a duobus hagiologorum prioribus Beati, a duobus vero posterioribus Sancti etiam titulo condecoretur, cultu tamen publico atque legitimo haud gaudet, ut ipsomet Cajetanus non obscurè prodit. Duos enim indices, in quorum altero solos et cœlitibus, qui publico cultu gaudent, in altero vero solos, qui, quamvis pie sancteque vixerint, pari tamen veneratione haud afficiuntur, ordine alphabeticò exhibet, Martyrologio suo premitit, neque tamen in illorum priore, sed in posteriore dumtaxat Eustratius recenset. Ast, ne cui hic forte, contra ac putamus, nondum idcirco ex Ope re nostro excludendas videatur, aliam adhuc, ob quam id facere sit visum, rationem adjungamus.

Eustratius, ut apparet, e solis fere, quæ ad decimam Maii diem in Opus nostrum ob rationes ibidem allegatas intulimus, corruptis admodum, ne dicam, fabulosis B. Alphii, Philadelphi et Cyri martyrum Actis est notus; in hisce autem, quæ Eustratius, et Charitonem, ad vi Junii diem Fastis sacris mox memoratis inscriptum, neque tamen magis quam Eustratius veneratione Sanctis propria tunc cultum, hacque de causa in Ope re nostro inter Prætermisos ibidem et iterum ad i Septembris diem jam relatum, faciunt fratres, num. 125 dicuntur hi ambo habuisse patrem, e Judo factum Christianum ac dein, cum nomine mutato, appellatus fuisse Donatus, presbyterum; quare, quemadmodum studiosum lectorem, ut quidnam Charitonem debeatur, dispiciat, a dicta prima Septembris die jam remisisimus, ita eundem, ut quid de Eustratio statuendum sit, definit, ab hac die modo remittimus ad diem, qua Donatus presbyter Officio ecclesiastico apud Leontinos colitur, ac idcirco, etsi interim, ut apparet, fere etiam dumtaxat e dictis nota haud probæ Actis notus, in Opero nostro inter Sanctos obtenturus est locum,

xiii Novembbris.

Beatissimæ matris nostræ Paracœvia hodie habet Menologium Slavo-Russicum, a Sparwenfeldio e lingua Slavonica in Latinam conversum; sed quæ ibi Beatissimæ titulo afficitur, Venerabilis dumtaxat vocatur in Ruthenorum, in quo hodie pariter occurrit, Synaxario, anno 1688 per P. Georgium David Mosca, ubi tunc missionarium agebat, ad nos misso. Diversa indubie non est a Paracœvia seu Praxedede, in ecclesiæ Ruthenicæ

cum

A cum S. Sede apostolica Romana semper unita Specimine ab Ignatio Kulczynskio pag. 49 hodie pariter memorata. Res cuique patescit, qui hujus ibidem elogium, e monachorum Basiliannorum Anthologio, in quo, uti is scriptor docet, Officium proprium habet, depromptum, contulerit cum iis, quæ de Paracevìa sua hodie Menologium Slavo-Russicum suppeditat; verum hæc una eademdemque forsan etiam est cum S. Parascevia, quæ a die, quo Ephemeronibus Graeco-Moscis inscribitur, XIII Octobris in diem proxime sequentem seu XIV Octobris sit dilata? Determinari id poterit ad diem, quo de Paracevìa, Martyrologio Romano hodierno sub Venerande, ut appareat, nomine tunc inscripta. acturi ac porro, ut in Prætermis ad diem progressam jam monimus, unicane, an plures, ut certe, teste in opere superioris citato pag. 56 Kulczynskio, Rutheni autamant, Paracevìæ extinserint, examinari sumus.

S. Fortunatus episcopus Pictaviensis *hodie in*

Sanctorum Canonicorum Natalibus celebratur a Ghinio, idemque etiam in Germanico Canisii aut, si mavis, Walasseri martyrologio et in Ms. Cartusie Bruzelensis ad Ussardum Additionibus fit; ast de Sancto isthoc acturi demum sumus, uti in Operc nostro Tom. III Augusti pag. 48 jam indicavimus, ad diem, quo sub ritu dupliciti in ecclesia Pictaviensis Officio proprio colitur atque a Cl. Castellano in Martyrologio Universali recessentur, xvi Decembris.

S. Stephanus protomartyr et Nativitas Hannae in
Hagiologio Æthiopico hodie signatur; per Han-
nam seu Annam, ibi memoratum, designatur,
ut Jobus Ludolphus observat, Samuelis, Israelit-
arum Judicis et prophetae mater, pro qua vide-
sis, quia apud nos in Prætermissis dicta jam sunt
ad diem, 1 Septembbris.
Quod autem ad Stephanum proto-martyrem spec-
tat, nos de celeberrimo isthoc fidei Christianæ
athleta cum Martyrologio Romano hodierno su-
mus acturi ad diem xxvi Decembbris.

xxvi Decembris.

D

E